

POSLOVILNO PISMO ŽUPNIKA JANEZA

Dragi bratje in sestre naj bo Gospod z vami!

Pred petnajstimi leti sem prišel za župnika v Lucijo in pred sedmimi v Portorož. Bogu hvala in Materi Mariji za vsa ta leta. Hitro so minila. V teh letih smo sodelovali na vseh ravneh duhovnega in pastoralnega dela, vsak po svojih močeh in sposobnostih. Gotovo ni bilo vedno vse tako, kot sem si zamislil in pričakoval, toda tudi na ta način se je izražala božja volja, ob kateri sem se učil ponižnosti in majhnosti. Sami veste, da mi ni vedno uspelo. Za vse spodrsaljaje, če sem koga užalil, prizadel, vsakega posebej in vse skupaj prosim odpuščanja. Predvsem sem hvaležen vsem, ki ste me sprejeli takšnega, kakršen sem, z napakami, pa tudi s kakšno dobro lastnostjo in mi v mojih prizadevanjih stali ob strani. Trudil sem se za dobro. V kolikšni meri mi je uspelo, bo pokazal čas, sodil bo Bog. Skupaj z apostolom Pavlom lahko rečem: »Tako oznanjamo, kakor nas je imel Bog za vredne, da nam zaupa evangelij: pri tem pa ne skušamo ugajati ljudem, ampak Bogu, ki preizkuša naša srca. Nikoli namreč nismo govorili tako, da bi se prilizovali, kakor veste. Prav tako nam oznanjevanje ni bilo pretveza za pohlep. Bog je priča o tem. Tudi nismo iskali slave pri ljudeh, ne pri vas ne pri drugih.« (1Tes 2,4-6)

Ob slovesu imam v mislih vse bolne, ostarele in drugače obtežene, ki s svojim trpljenjem in tihim pričevanjem kažete drugim pot v velikonočno jutro, prihajajočemu Odrešeniku naproti. Dragi preizkušeni bratje in sestre, vztrajajte in še naprej stopajte na pot življenja s križem, predvsem pa skupaj s Kristusom. Ne izgubite vere, da za vsakim velikim petkom pride Velika noč. Otrokom in mladim voščim poguma, da bi se veselo podajali v življenje. Ne bojte se Jezusa, saj je naš najboljši prijatelj. Zaupajte mu svoje življenje. Vsem staršem in drugim želim veliko življenjskega poguma in optimizma. Kristjani smo odrešeni s predragoceno krvjo Kristusa, zato nimamo razloga za malodušje ali »jamranje«.

Ob tej priložnosti bi se rad zavalil vsem sodelavcem: katehistinjam, članom ŽPS in ŽGS, pevcem obeh zborov, bralcem, ministrantom, sodelavcem karitas, čistilkam in krasilkam cerkva, italijansko govorečim vernikom, Prenovi v Duhu in Marijinem delu. »Prepričan sem, da bo On, ki je začel v vas dobro delo, to delo izpolnil.« (Flp 1,6).

Rad bi položil vsem ljudem na srce, da mojega naslednika msgr. Vinkota Paljk sprejmete z vso ljubeznijo, saj ga sprejemate kot Kristusovega duhovnika. Radi mu priskočite na pomoč in spremljajte ga s svojimi molitvami, da Usmiljeni Bog blagoslovi njegovo delo. Sprejema dve župniji: Lucija in Portorož. Pravi kristjan si prizadeva živeti zapoved ljubezni. Tu ni Portorožana ali Lucijčana, ampak morate postajati eno v Kristusu. Zato si prizadevajte za medsebojno povezovanje in pomoč. Vsi ste odgovorni za gradnjo nove cerkve v Luciji in samo skupaj lahko uresničite načrt Božjega Usmiljenja.

Večino svojih molitev opravljam v prošnji za nove duhovne poklice. Naj Bog odpre srca mladih, pa tudi drugih, da bodo radi stopili na pot služenja, ki osrečuje in duhovno bogati vsakega, ki na božji klic odgovori. Mogoče bomo sadove molitve lahko videli šele čez leta, mogoče kmalu. Naj nas tudi ta molitev spodbuja, da ne bi zapirali vrat (src), ne pred seboj in ne za seboj. Bog in ljudje nas potrebujejo. Zato ob koncu z besedami apostola Pavla vsem želim: »Zmeraj se veselite. Neprenehoma molite. V vsakršnem položaju se zahvaljujte... Duha ne ugašajte. Preroštev ne zaničujte. Vse preizkušajte in kar je dobro, obdržite. Zla, pa naj bo kakršno koli, se vzdržite. Sam Bog miru naj vas posveti, da boste popolni... Bratje in sestre molite tudi za nas! Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa z vami. (1Tes 5,16-28).

V tem duhu si želim, da bi vedno ostali prijatelji v Jezusu Kristusu. Hvala za vaše darove in Bog vas živi.

župnik Janez